

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/7/2015
Identifikačné číslo spisu:	6015898268
Dátum vydania rozhodnutia:	12.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6015898268.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina na neverejnom zasadnutí konanom 12. januára 2016 v Bratislave, v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia o peňažnej sankcii, o odvolaní odsúdeného J. F. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. septembra 2015, sp. zn. 3 Ntc 7/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného J. F. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 23. septembra 2015, sp. zn. 3 Ntc 7/2015 podľa § 13 ods. 1 zák. č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov uznal a rozhodol o vykonaní rozhodnutia T., Spolková republika Nemecko, sp. zn. 1 Ds 34 Js 17197/08 zo dňa 31. februára 2014 právoplatného dňa 28. marca 2014, ktorým bol občan Slovenskej republiky J. F., nar. XY vo V., trvale bytom F., Slovenská republika, uznaný vinným z trestných činov úmyselnej jazdy bez vodičského oprávnenia, úmyselného ohrozenia cestnej premávky, nedovoleného vzdialenia sa z miesta nehody a úmyselnej opitosti v premávke podľa § 315c ods. 1 č. 1 a, ods. 3 č. 1, § 316 ods. 1, § 142 ods. 1 č. 2, § 52 a § 53 nemeckého Trestného zákonníka, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že

1. Dňa 17.08.2008 okolo 01.00 hod. odsúdený viedol ako vodič osobné motorové vozidlo, továrenskej značky V., policajnej poznávacej značky XY, na ulici U. v meste C., hoci nebol schopný viesť motorové vozidlo bezpečne v dôsledku požitia alkoholu. Neschopnosť odsúdeného viesť motorové vozidlá sa prejavila tak, že pred kruhovým objazdom smerom na ulicu M. prešiel autom cez dopravný ostrovček a pritom poškodil dopravnú značku a pouličnú lampu. Na cudzom majetku vznikla škoda vo výške cca 2.500 Eur. Odsúdenému bola dňa 17.08.2008 okolo 02.10 hod. odobratá krv, v ktorej bola zistená koncentrácia alkoholu 2,13 promile. Svoju neschopnosť vedenia motorových vozidiel odsúdený prinajmenšom akceptoval na základe celkových okolností. Okrem toho obžalovaný vedel, že nemá vodičské oprávnenie potrebné pre vedenie osobných motorových vozidiel, ktoré mu bolo predbežne odňaté na základe uznesenia Obvodného súdu C. zo dňa 03.07.2008.

2. Hoci odsúdený dopravnú nehodu spozoroval a musel počítať s tým, že vznikla nie celkom nepatrná škoda na cudzom majetku, pokračoval ďalej v jazde, predtým ako by bol počkal primeranú dobu na mieste nehody a bez toho, aby bol niekto ochotný urobiť zistenie potrebných údajov v prospech poškodenej správy mesta C.. Pri pokračovaní v jazde si bol odsúdený vedomý toho, že nie je schopný viesť motorové vozidlo bezpečne následkom požitia alkoholu a taktiež toho, že nemá potrebné vodičské oprávnenie. Odsúdený tým preukázal, že nie je spôsobilý k vedeniu motorových vozidiel.

Za to bola odsúdenému uložená peňažná sankcia v celkovej výške 2.584,02 Eur, z toho peňažná pokuta vo výške 2.400,- Eur a trovy súdneho konania vo výške 184,02 Eur.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 18 ods. 1 zák. č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov súd rozhodol, že vymožená suma peňažnej sankcie pripadá štátu.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie odsúdený. V jeho písomnom odôvodnení uviedol, že uznané rozhodnutie je nezákonné a nepreskúmateľné a preto aj naň nadväzujúce napadnuté rozhodnutie je postihnuté týmito vadami. Podľa jeho názoru sú spáchané skutky premlčané a namietol aj transponovanie Rámcového rozhodnutia 2005/214/SVV zo dňa 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie (Ú.v. EÚ L 76, 22.03.2005) v platnom znení zákonom, podľa ktorého súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podaného odvolania preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

V posudzovanom prípade boli splnené všetky zákonom stanovené predpoklady na vydanie napadnutého rozsudku o uznaní a výkone cudzozemského rozhodnutia o peňažnej sankcii.

Odsúdený J. F. je občanom Slovenskej republiky, na ktorej území má zároveň trvalý pobyt, a teda bola splnená podmienka uvedená v § 4 zákona č. 183/2011 Z. z.

Vo veci rozhodoval príslušný krajský súd (§ 9 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z.) na základe slovenského prekladu doručeného osvedčenia o vydaní rozhodnutia o peňažnej sankcii (ide o osvedčenie podľa čl. 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie).

V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. a/, ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. bolo o uznaní a vykonaní rozhodnutia rozhodnuté na neverejnom zasadnutí formou rozsudku, čomu predchádzalo písomné vyjadrenie prokurátora a právne relevantný postup príslušných orgánov konajúcich v posudzovanej veci.

Pokiaľ ide o otázku posudzovania trestnosti skutku podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na to, že J. F.

bol v štáte pôvodu právoplatne odsúdený za protiprávne konanie zakladajúce porušenie pravidiel cestnej premávky, v prípade ktorého zákon vylučuje skúmanie obojstrannej trestnosti (§ 3 ods. 5 s poukazom na § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z.).

Nebol zistený žiadny iný dôvod odmietnutia návrhu podľa § 12 zák. č. 183/2011 Z. z., a preto správne a v súlade so zákonom podľa § 13 ods. 1 zák. č. 183/2011 Z. z. krajský súd rozhodol o uznaní a vykonaní rozhodnutia o peňažnej sankcii.

Správny bol postup krajského súdu aj pri stanovení výšky peňažného trestu a pripadnutí vymoženej sumy peňažnej sankcie jej štátu.

Námietky odsúdeného sú irelevantné, pretože slovenské súdy nemajú právomoc v danom konaní preskúmať správnosť skutkových zistení štátu pôvodu (platí všeobecná zásada vzájomného uznávania

rozhodnutí). Základným filozofickým princípom uznania cudzieho rozhodnutia je zákaz preskúmavania uznávaného rozhodnutia vo veci samej. Uznávajúci súd je viazaný skutkovými zisteniami odsudzujúceho súdu a jeho právnymi závermi.

Z dôvodov vyššie uvedených preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.